

[Hans Toft.]

en kritik, der ifølge svenske erfaringer synes ganske uberettiget — på den anden side et hensyn til den enkelte borger.

Flertallet har i denne sag valgt at lægge større vægt på hensynet til visse myndigheder end på hensynet til borgerne, medens det konservative folkepartis forslag om allerede nu at lægge hovedvægten på brevforkyndelse indebærer et primært hensyn til den enkelte borger, samtidig med at der er indrømmet myndighederne en udstrakt grad af frihed til gennem en afvejning i det konkrete tilfælde at finde frem til den mest hensigtsmæssige løsning.

Per Federspiel: Mit parti vil ikke, uanset den stærkt overbevisende tale, hr. Hans Toft har holdt, kunne stemme for de stillede ændringsforslag. Det er vor opfattelse, at det forslag, der er fremsat af justitsministeren, er praktisk og enkelt.

Når der nu tales om forbrugervenlighed, må man ikke overse, at der også er andre forbrugere af retsplejen end de indstævnte. Der er et vist hensyn at tage til de forurettede, og det kan være ganske overordentlig praktisk, at man kan vælge den forkyndelsesform, som man anser for den hurtigste og den sikreste, og det er det, dette lovforslag åbner muligheder for, en valgfrihed for både domstole og andre, der har brug for forkyndelser. Så må man efterhånden prøve sig frem og se, om man i større omfang kan gå over til brevforkyndelser. Vi kan ikke fra venstres side hidse os op over den mulige krænkelse af anonymiteten over for retsbrydere. De må finde sig i at få stævninger og andre meddelelser forkyndt på den måde, der er mest effektiv.

Gudme: Trods hr. Hans Tofts lange og ildnende tale kan jeg ikke se, at der nu ved anden behandling af lovforslaget er fremkommet noget, som gør situationen forskellig fra den, vi havde ved førstebehandlingen, og derfor må jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget, sådan

som det foreligger, med den valgfrihed, det giver mellem de tre forkyndelsesmuligheder, stævningsmandsforkyndelse, brevforkyndelse og postforkyndelse. Der står i flertalsudtalelsen i betænkningen, at det er rigtigt og ønskeligt, at man fra ministeriets side iværksætter nogle forsøg ved de forskellige dommerkontorer og politikontorer i den nærmeste fremtid, og disse forsøg vil i hvert fald vise, hvordan de offentlige myndigheder fremtidig bør forholde sig med hensyn til forkyndelse.

Den foreslåede valgfrihed anser jeg for ønskelig, og jeg kan derfor ikke følge de synspunkter, som hr. Hans Toft før var inde på.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne takke udvalget for det udførte arbejde og for den tilslutning, lovforslaget har fået. Denne tak gælder i særlig grad ordførerne for socialdemokratiet, for venstre og for de radikale. Til deres bemærkninger, deres anbefalinger har jeg ikke meget at sige ud over, at jeg er aldeles enig, specielt i hr. Per Federspiels karakteristik, at det er en hensigtsmæssig og praktisk ordning. Hr. Gudme udtalte, at der er behov for alternative muligheder, og det samme sagde hr. Falk Hansen, som understregede, at man må være opmærksom på, at der kan være behov for, at der er flere muligheder at vælge imellem.

Jeg tør ikke sige, om der er forskel på den danske befolkning og den svenske, og om vi kan vente lige så stor en succes med hensyn til brevforkyndelse, som man har haft det i Sverige, men jeg synes i hvert fald, vi bør afvente de erfaringer, man kan gøre ved de forsøg, som det er oplyst etableres.

Med hensyn til hr. Hans Tofts bemærkninger kan jeg sige, at de er jo stort set besvaret i de svar på spørgsmål, som er tilstillet udvalget. Jeg kan ikke være enig i, at der i for stor udstrækning sker krænkelse af privatlivets fred, og jeg henleder opmærksomheden på besvarelsen af spørgsmål A, hvori det netop er oplyst, at der i instruksen